این صفحه پیام‌ها، متن‌ها، عکس‌نوشت‌ها و خبرهای کوتاه منتشر شده در فضای مجازی را بازنشر می‌دهد. تلاش بر این است که دیدگاه‌ها و نظرات کاربران اندیشمند شبکه‌های اجتماعی در عرصه مکتوب هم دیده شود.

سبوی دوست

حقیقت اخلاص چیست؟

علامه محمدتقی جعفری(ره):
پیامبر اکرم(ص) به حقیقت اخلاص اشاره کرده که عبارت است از اینکه بگویی: پروردگار من الله است، سپس چنانکه مأمور شده‌ای در این قول و اعتقاد استقامت بورزی، عمل برای خدا کنی و دوست نداشته باشی که تو را بر عملی که انجام داده‌ای ستایشت کنند؛ یعنی هوی و نفس خود را پرستش نکنی و هیچ کسی جز پروردگارت را نپرستی و همانگونه که مأمور شده‌ای در عبادتت استقامت بورزی.
منبع: کانال تلگرامی «علامه جعفری» به استناد تفسیر علامه از خطبه ۵۶ نهج‌البلاغه

خدایا دوری از حرم‌ها بس است

محمدمهدی عبداللهی توییت کرد: دعایی که در تابلوی نصب شده در حین سخنرانی امام خامنه‌ای در عیدقربان به چشم می‌خورد، فرازی از دعای ۲۳ صحیفه است: «اللهم وامنن علینا بالحج و العمره و زیاره قبر رسولک: خداوندا بر من منت گذار که موفق به حج و عمره و زیارت قبر رسولت و آل او گردم.» خدایا دیگه دوری از حرم‌ها بس است.

واقعیت کشور ما این است

دانیال معمار با هشتگ «تحریف» که اشاره‌ای به سخنان رهبر معظم انقلاب در عید فطر است، توییت کرد: «غربی‌ها می‌گویند تحریم، جلوی پیشرفت علمی ایران را گرفته است، اما رتبه اول تولید مقاله علمی در کشورهای اسلامی، مقام نخست ژنتیک در آسیای غربی، رتبه چهارم جهان در نانو، رتبه دوم سلول بنیادین در منطقه و ۱۱ برابر بودن نرخ رشد علمی ایران نسبت به میانگین جهانی، حقیقت امروز کشورمان است.»

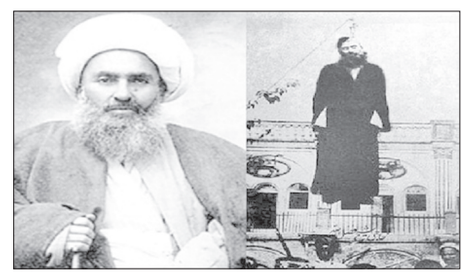

اتفاقی که در تاریخ تشیع نمونه ندارد

دکتر عبدالله گنجی در توییتر خود نوشت: ۱۱ مرداد سال ۱۲۸۸ شمسی در تهران اتفاقی افتاد که در تاریخ تشیع نمونه‌ای نداشت. حکم اعدام آیت‌الله فضل‌الله نوری، به تعبیر سفیر وقت انگلیس عالم‌تر از اول تهران، در بزرگ‌ترین شهر تشیع جهان از سوی به ظاهر روحانیت صادر و به دست ارمنی‌ها اجرا شد. مسلمانان و پسرش هم کف زدند. جرم؟ چرا اصرار بر مشروطه مشروعه داری!

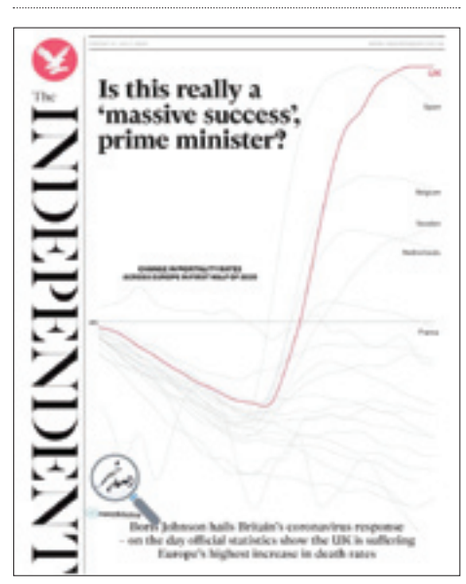

ایندیپندنت علیه جانسون

روزنامه ایندیپندنت در صفحه نخست دیجیتال خود نمودار مرگ و میر کرونایی‌ها در بریتانیا را منتشر کرده و نوشته است: «نخست‌وزیر! این است پیشرفت بزرگ؟» بوریس جانسون پیش از این گفته بود که دولت بریتانیا در مهار کرونا به «پیشرفت بزرگ» دست یافته است.

تحلیل کاربران شبکه‌های اجتماعی از فرمایشات مقام‌معظم رهبری در عید قربان

بزرگ‌ترین تحریف در تاریخ انقلاب بزک کردن امریکاست

رهبر معظم انقلاب در دیدار تلویزیونی خود با مردم در عید فطر اهداف امریکا از تحریم ایران را «ایستادن مردم مقابل نظام، جلوگیری از پیشرفت کشور، ورشکستی و فروپاشی اقتصاد کشور و قطع رابطه ایران با محور مقاومت» دانستند و خطاب به مردم بیان داشتند: «من به شما بگویم اگر جریان تحریف شکست بخورد، جریان تحریم قطعاً شکست خواهد خورد، زیرا که عرصه، عرصه جنگ اراده‌هاست. وقتی جریان تحریف شکست خورد و اراده ملت ایران همچنان قوی و مستحکم باقی ماند، قطعاً بر اراده دشمن فائق می‌آید و پیروز خواهد شد.» این بخش از فرمایشات رهبر انقلاب با واکنش فراوان شبکه‌های اجتماعی همراه بود. کاربران ضمن استقبال از فرمایش رهبر انقلاب جنگ رسانه‌ای را مهم‌ترین جنگ در حال حاضر کشور خواندند و ابراز داشتند که این جنگ قطعاً بستر جنگ اقتصادی و بلکه جهت‌دهنده به آن است. در ادامه بخشی از واکنش کاربران به فرمایش رهبر انقلاب و تحلیل آنها از این فرمایش را می‌خوانید.

محمد اکبرزاده:
آن بخش از سخنان رهبر انقلاب که مخاطب اصلی‌اش فعالان رسانه‌ای هستند «اگر جریان تحریف شکست بخورد، قطعاً جریان تحریم شکست می‌خورد.» هدف جریان تحریف چیست؟ ناامید کردن مردم! امید را که از جوان بگیرند، تحرکش را از دست می‌دهد. اقدامات اساسی و امیدآفرین در دوران تحریم را باید برجسته کرد!

سیدنظام‌الدین موسوی:
جریان تحریف یعنی آنجا که گفتند خزانه خالی است. جریان تحریف یعنی آنجا که گفتند امضای کری، تضمین است. جریان تحریف یعنی برجام مشکل آب خوردن را حل می‌کند. جریان تحریف یعنی هواپیمایی که بوی نویی می‌داد. جریان تحریف یعنی دلار هزار تومانی. جریان تحریف یعنی جشن آن شب در میدان ولی عصر(عج)...

علی مختارزاده:
بزرگ‌ترین تحریف در تاریخ انقلاب، تحریف و بزک کردن امریکاست، مادامی که کسانی در رأس امور اجرایی کشور، امریکا را قَدَر قدرت و کدخدای جهان بدانند و سیاست‌های خارجی خود را بر این مبنا پایه‌ریزی کنند، فشار تحریم‌ها بیشتر و دشمن جری‌تر خواهد شد. برجام نمونه عینی این مسئله است.

محسن مهدیان:
فرمودند: «اگر تحریف شکست بخورد، تحریم حتماً شکست می‌خورد.» یعنی مهم‌تر از جنگ اقتصادی، جنگ ذهنی است. در جنگ روایت‌ها، هر روایت از جبهه حق یک تیر به قلب دشمن است. برخلاف گذشته، همه مردم درگیر جنگ رسانه‌ای هستند. از دانشجو و کارمند و کاسب تا زن خانه‌دار و تا رسانه‌های رسمی. آرایش جنگی بگیریم.

محمد شجاعی:
«تحریم» را در لای حوله «تحریف» پیچاندند تا حقایق را واژگون نشان داده، روحیه مقاومتی مردم را تضعیف نموده و برای حل مشکل به دنبال آدرس غلط سوق دهند! «اگر تحریف را بشکنیم، تحریم خواهد شکست!» اهالی نبرد نرم، باید زیرکانه خط‌شکن تحریف‌ها باشند!

علی قلهکی:
رهبر انقلاب: «عده‌ای می‌گویند انرژی هسته‌ای به چه درد می‌خوره؟ روزی که نیاز پیدا کردیم بریم در خونه کی؟ در برجام خسارت زیادی به ما وارد شد.»
پی‌نوشت: همانطور که با تحریف! به بانیان برجام سکه و مدال داده شد، با روشنگری می‌توان آنها را پاسخگوی خسارتی که به کشور زدند، کرد!

امیرحسین ثابتی:
یکی از اهداف مهم #جریان_تحریف القای دوگانه «امریکای بد_امریکای خوب» است؛ بدین معنا که ترامپ یک استثناست و اگر سه ماه دیگر دموکرات‌ها در انتخابات ریاست جمهوری امریکا پیروز شوند، مشکلات اقتصادی مردم ایران کم می‌شود! این یعنی تحریف تاریخ ۷۰ ساله دشمنی دموکرات‌ها و جمهوریخواه‌ها با ایران!

محسن پورپیر:
نمرودیان و فرعونیان زمان گمان کرده‌اند که با تحریم و ایجاد بن‌بست و آتش‌افروزی علیه ایران می‌توانند حامی مظلومان را از پای درآورند. خدای جمهوری اسلامی همان خدای ابراهیم و موسی است که آتش را برای یکی گلستان و بن‌بست را برای دیگری شکافت، سقوط به‌زودی در انتظار تحریف‌گران و تحریم‌گران است.

وحید چریکی:
اینکه حضرت آقا فرمودند اگر جریان #تحریف شکست بخورد جریان جریان # تحریم هم شکست خواهد خورد، نشون میده که متأسفانه در جنگ رسانه‌ای و روایتگری‌ها هم عقب هستیم و هم ضعیف عمل کردیم!

گزارش

یادداشت دبیر ارشد پیشین امور خاورمیانه در شورای امنیت ملی امریکا در نیویورک تایمز

امریکا باید از تردید مردم برای برهم زدن توافق ایران و چین استفاده کند!

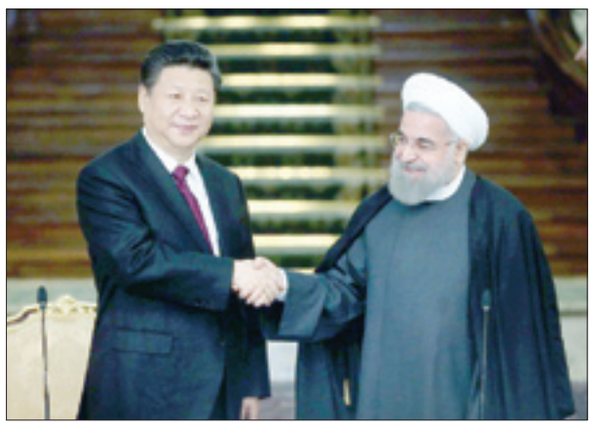

به گزارش کانال تلگرامی «پایش امریکا» مایکل سینگ، دبیر ارشد پیشین امور خاورمیانه در شورای امنیت ملی امریکا، طی یادداشتی در نیویورک تایمز نوشت: یک شراکت فزاینده میان دشمن اصلی خاورمیانه‌ای امریکا با ابرقدرت آسیایی توجه دقیقی را در واشنگتن برانگیخته است. افشای خبر توافق تجاری نظامی ۲۵ ساله میان ایران و چین همانند طوفانی ژئوپلتیکی واشنگتن را درنوردید؛ یک رقیب نوظهور امریکا در آسیا و یکی از دشمنان دیرینه‌اش در خاورمیانه، توانشان را روی هم می‌گذارند تا جایگاه برتر ایالات متحده را در خاورمیانه تهدید کنند، اما واکنش‌ها به این توافق در ایران و چین بسیار هیجانی بود. منتقدان حسن روحانی، رئیس‌جمهور ایران این توافق را معاهده ترکمانچای نوین نامیدند و در پکن نیز یک سخنگوی دولت در پاسخ به این ادعا که توافق با ایران به جای انتقاد از واشنگتن نوعی گریز از آن است، بدون ارائه اطلاعاتی درباره این توافق گفت: «ایران فقط یکی از چندین کشوری است که چین با آنها روابط دوستانه عادی ایجاد می‌کند.»

تردیدهای تهران و پکن بیانگر یکی شدن دوستانه دو دشمن امریکا نیست، بلکه نشان‌دهنده این است که هر یک از این دو کشور برای پیگیری روابط نزدیک با دیگری با دو راهی روبه‌رو است- دو راهی‌هایی که امریکا می‌تواند از آنها به سود خود بهره ببرد. در سال‌های اخیر همزمان با گرفتار شدن امریکا در تنش‌های بی‌حاصل در خاورمیانه، چین فعالیت‌های اقتصادی، دیپلماتیک و حتی نظامی‌اش را در منطقه گسترش داده است. اهداف پکن آشکار اما گوناگون است: چین به دنبال تأمین منافعش از جمله نیاز شدید برای واردات انرژی و مقاصدی برای مازاد سرمایه و نیروی کارش است.

در واقع این کشور تلاش می‌کند طرح کمربند - جاده را پیش ببرد، طرحی که هدف از آن دگرگون کردن نقشه اقتصادی منطقه طبق اولویت‌های چین و مقابله با تلاش‌های امریکا برای محدود کردن این طرح است. کوتاه اینکه، چین می‌خواهد خود را در نگاه جهان- و مردم خودش- به‌عنوان قدرتی بزرگ ترسیم کند که توانایی ستیز با امریکا را دارد.

با این حال، رهبران چین آگاهی دارند که قدرت‌های بزرگ اندکی توانسته‌اند از ماجراجویی‌های خاورمیانه جان سالم به در ببرند و به ویژه آنها با گروهی از موانع سهمگین روبه‌رو هستند. شکاف‌های سیاسی عمیق منطقه، بی‌طرف ماندن خارجی‌ها در بسیاری از مناقشات منطقه را ناممکن می‌کند. این ویژگی خطری برای چین است که هدف دوست ماندن با تمام کشورها- ایران، اسرائیل، کشورهای عربی- را دنبال می‌کند تا با کمترین تعهدات به بیشترین مزایا دست یابد. برخلاف این گرایش برای حفظ توازن، افشای خبر توافق ایران با چین همزمان بود با نشست دوسالانه همکاری چین و کشورهای عربی در اوایل ماه جاری میلادی که خبر از عمیق‌تر شدن دوستی چینی‌ها با رقبای عرب ایران را می‌داد.

نقشی که امریکا در خاورمیانه ایفا می‌کرد به اندازه‌ای سهمگین و بازدارنده است که پکن بدون نیاز به فراهم کردن تمهیدات امنیتی برای سرمایه و شهروندانش در منطقه از این ویژگی سود می‌برد. چین به‌رغم برخورداری از «گرگ‌های مبارز»ش همچنان به گزینش ستیزهایش با واشنگتن ادامه می‌دهد.

گزینه پکن تاکنون این بوده که در خاورمیانه با واشنگتن ستیزی نداشته باشد، مثلاً برای محافظت ایران در برابر تحریم‌های ثانویه امریکا به جز برخی انتقادات و سرزنش‌های دیپلماتیک کار دیگری انجام نداده است. از این رو، چین تلاش برای رسیدن به دستاوردهای راهبردی در خاورمیانه را بدون هیاهو و محتاطانه انجام می‌دهد؛ افزایش نقش خود و به چالش کشیدن نقش واشنگتن بدون هیچ نمایش و سروصدایی.

ایران نیز دو راهی‌های خودش را دارد. تهران تحت کارزار فشار حداکثری امریکا به هر آنچه دوستانش بیابند، نیاز دارد. چین به جز برخورداری از ثروت و قدرت، همانند ایران خواهان به چالش کشیدن نقش ایالات متحده در نظم بین‌المللی است، بنابراین می‌تواند همتای کاملی برای تهران باشد، اما تاریخ ایران، این کشور را نسبت به قدرت‌های خارجی بدگمان کرده است و کمک‌های چین در سال‌های اخیر- خرید حجم اندکی از نفت ایران با تخفیف‌های سنگین و زمینگیر کردن تولیدکنندگان داخلی ایران با واردات کم‌هزینه- هیچ احساس علاقه‌ای در میان مردم ایران ایجاد نکرده است. ایرانی‌ها نمی‌خواهند شریک زیردست هیچ کشوری باشند و می‌خواهند خودکفا و هم‌سطح کشورهایی مانند روسیه و چین باشند.

هر آنچه به چالش‌های گسترش روابط چین و ایران بیفزاید، می‌تواند فرصتی برای امریکای نگران از مشارکت بین این دو باشد. امریکا در هر گام باید هدف تشدید دودلی و دوراهی‌های هر یک از این دو کشور را دنبال کند. مثلاً امریکا می‌تواند تأکید کند که وابستگی ایران به چین- علاوه بر پرهزینه بودن- گزینه‌ای سیاسی است و اگر تهران بخواهد درباره بلندپروازی‌های هسته‌ای و سیاست‌های منطقه‌ای‌اش سازش کند، در به روی سایر کشورهای جامعه بین‌الملل نیز باز است. واشنگتن همچنین باید از شرکای منطقه‌ای هم کمک بگیرد، کشورهایی که چه‌بسا بخواهند از مزایای روابط خوب با پکن بهره‌مند شوند و رویارویی با چین در صورت فروش تسلیحات به ایران یا سرمایه‌گذاری در این کشور را به واشنگتن واگذار کنند.

اشتباه نکنید! با وجود تردیدها و دوراهی‌ها، روابط چین و ایران برای هر دو کشور مهم است؛ چراکه آنها را به اهدافشان می‌رساند: توان افکنی چین به سمت غرب و رهایی ایران از فشار تحریم‌های امریکا. اما گرچه گسترش همکاری‌های ایران و چین گریزناپذیر است، ایالات متحده باید کاری کند که این گسترش همکاری نه برای تهران و نه برای پکن آسان نباشد.

پاورقی «جوان» از «اتاق حوادث» جان بولتون

۲۹

ترجمه: محمدصادق عبداللهی

هیچ چیز مانع نمی‌شد که ترامپ خود واقعی‌اش را نشان دهد

من با پمپئو تفاوت‌های اساسی داشتیم؛ من بر عکس پمپئو نمی‌توانستم ترامپ را در هر تصمیمی که می‌خواهد کمک کنم، چون به نظرم خیلی از این تصمیمات به طرز وحشتناکی اشتباه بود. من همیشه اصرار داشتم بر آنچه نظر شخصی‌مان است، پافشاری کنیم. بحرانی را از سر گذرانده بودیم که کلی پیش‌بینی کرده و ترامپ همانقدر بی‌عقلانه رفتار کرده بود که می‌ترسیدیم او در بحران‌ها عمل کند. در صحبت با پمپئو برای اولین‌بار موضوع استعفا مطرح شد و ما توافق کردیم در صورتی که به این نتیجه رسیدیم، پیش از آن که با یکدیگر صحبت کنیم، استعفا ندهیم. البته من این گفت‌وگو را به‌عنوان یک گفت‌وگوی مفصل و با جزئیات درباره ابعاد استعفا تلقی نمی‌کنم، اما خب به وضوح نشان داده شد که این موضوع هر چند به صورت معلق و موقتی مطرح است. ترامپ یک تماس تلفنی با محمدبن‌سلمان داشت و پیش از این تماس، نظر من را درباره جملاتی که می‌خواست توییت کند، پرسید. من مخالفتی نکردم، حقیقتاً با خودم فکر کردم که چرا ترامپ نباید این توییت‌ها را بزند؟ وقتی همه چیز دست به دست همه داده است تا اتفاقات بد روز گذشته رقم بخورد، حالا چند توییت خیلی هم به جایی برنمی‌خورد! توییت‌ها اینها بودند: «پرزیدنت اوباما یک توافق ذلیلانه و وحشتناک با ایرانی‌ها بست و به آنها ۱۵۰ میلیارد دلار به علاوه ۱/۸ میلیون دلار پول نقد داد. ایران در دردسری بزرگی افتاده بود و او با این کار آنها را نجات و فرصتی دوباره برای دستیابی به سلاح‌های هسته‌ای بهشان داد که خیلی زود محقق خواهد شد، اما ایرانی‌ها به جای تشکر فریاد می‌زنند مرگ بر امریکا! من این توافق را که حتی کنگره هم آن را تصویب نکرده بود، لغو و به جای آن تحریم‌های شدیدی را اعمال کردم. آنها امروز کشوری بسیار ضعیف‌تر نسبت به ابتدای ریاست جمهوری من که مشکلات اساسی را در خاورمیانه درست می‌کردند، هستند. آنها حالا وامانده‌اند! ایرانی‌ها روز دوشنبه به یک هواپیمای بدون سرنشین امریکایی که در مرزهای هوایی بین‌المللی پرواز می‌کرد، شلیک کردند. ما برای تلافی این کار آماده بودیم که شب گذشته سه پایگاه آنها را در سه نقطه مختلف بزنیم، اما وقتی یکی از ژنرال‌ها گفت که در این حمله ممکن است ۱۵۰ نفر کشته شوند، ۱۰ دقیقه مانده به عملیات آن را متوقف کردم؛ چراکه این تعداد کشته با یک هواپیمای بدون سرنشین برابر نیست. من عجله‌ای برای تلافی ندارم. ارتش ما در حال بازطراحی یک پرنده جدید است که خیلی زود به بهترین جهان تبدیل خواهد شد. شب گذشته تصمیم گرفتیم تحریم‌ها را شدیدتر و بیشتر کنیم. ایران هرگز در مقابله با امریکا و همچنین در مقابله با سایر کشورهای جهان، به سلاح هسته‌ای دست پیدا نخواهد کرد.» من با خودم فکر کردم اگر ترامپ تصمیم دارد چیزی به این اندازه احمقانه را بیرون بدهد، من چه کسی هستم که بخواهم مانع آن شوم؟ من باور داشتم ترامپ صاحب این توییت‌ها تلقی خواهد شد، بنابراین امیدوار بودم شاید مردم بفهمند که این واکنش چقدر احمقانه است. گفتن این حرف‌ها در سطح عمومی، ضربه زدن به خود بود، اما هیچ چیز مانع این نمی‌شد که ترامپ خود واقعیش را نشان دهد.

روزنامه‌ها و شبکه‌های اجتماعی؛ دو دیدگاه

دکتر بونس شکرخواه، استاد ارتباطات و روزنامه‌نگار پیشکسوت، در کانال تلگرامی «عرصه‌های ارتباطی» نوشت: می‌توان به شرایط روزنامه‌نگاری و رسانه‌های جدید از دو دیدگاه نگریست؛ اول، دیدگاهی که مبتنی بر تقابل است؛ یعنی می‌گوید با آمدن پدیده‌ای جدید، پدیده کهنه حذف می‌شود و بنابراین دیگر جایی برای روزنامه‌ها نخواهد ماند. دیدگاه دوم سازگارانه است و بر این باور است که ابزارهای جدید مکمل ابزارهای قدیم و در امتداد آنها خواهند بود. اگر این دو دیدگاه را از منظر کاربران مورد بررسی قرار دهیم، داستان متفاوت می‌شود؛ به این معنی که ما به‌عنوان مثال وسایل مختلفی برای نوشتن از مداد و خودکار گرفته تا ماژیک و... در اختیار داریم، اما هنوز مداد سرجایش است و حذف نشده، شاید خیلی زمان ببرد که مداد حذف شود، ولی فقط به شرط آنکه کاربران نخواهند از آن استفاده کنند. اگر بخواهیم از دیدگاه سازگارانه به این موضوع نگاه کنیم این سؤال برای کاربران مطرح می‌شود که من از روزنامه چه چیزی را باید بگیرم که از اینترنت نمی‌گیرم یا اینکه روزنامه چطور می‌خواهد با ورژن‌های آنلاین خود مقابله کند. پس در واقع مسئله این نیست که صرفاً بگوییم تکنیک‌ها و ابزارهای جدید باعث حذف تکنیک‌های قدیم می‌شوند؛ در عرصه ارتباطات این کاربران هستند که همیشه برای استفاده و ماندگاری یک پدیده تصمیم می‌گیرند. روزنامه‌نگاری هنوز از فاکتورهایی بهره‌مند است که فضای وب آنها را ندارد. فضای مجازی از خودش چیزی تولید نمی‌کند و فقط بازتابنده فضای بیرون است. هر چه در فضای وب موجود است، به فضای واقعی تعلق دارد.

تصویر منتخب